

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (jud: S. Rău)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: D. Fugenço, L. Caraianu, A. Moronov)

ÎNCHEIERE

6 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghi Dobrioglo,
reprezentat de avocatul Nicolai Jecov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghi
Dobrioglo împotriva Vasilisei Dobrioglo cu privire la constatarea faptului posesiei,
folosinței și gestionării cu drept de proprietate a lui Saveli Dobrioglo asupra
bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 7 aprilie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 2 august 2019, Gheorghi Dobrioglo a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Vasilisei Dobrioglo cu privire la constatarea faptului posesiei, folosinței
și gestionării cu drept de proprietate a lui Saveli Dobrioglo asupra bunului imobil
și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că este succesorul bunurilor lui Saveli
Dobrioglo, decedat la XXXXX.

A specificat că unul din bunurile moștenite a fost casa individuală de locuit cu
o anexă și terenul de pământ adiacent, amplasate în s. Chirsova, r. Comrat, str.
XXXXX, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastrale
XXXXX.216, XXXXX.216.01, XXXXX.216.02.

Reclamantul a învederat că după decesul tatălui său, Saveli Dobrioglo, și
deschiderii moștenirii, acesta s-a adresat în ordinea stabilită la notar (notarul public
Pometco Svetlana) cu cerere privind acceptarea moștenirii.

În cererea depusă la recomandările notarului și conform explicațiilor acesteia
s-a declarat că moștenitorul într-o cotă obligatorie a moștenirii este Vasilisa
Dobrioglo, care a momentul decesului lui Saveli Dobrioglo, se afla în căsătorie cu
ultimul.

A menționat că bunul imobil indicat a fost înregistrat cu drept de proprietate
exclusive după Saveli Dobrioglo, întrucât au fost procurate de ultimul până la
înregistrarea căsătoriei cu Vasilisa Dobrioglo, adică până la 18 februarie 1989) și
în temeiul legii sunt proprietatea privată a acestuia.

În legătură cu împrejurările relatate, la data de 15 iunie 2019 reclamantul a
înaintat în adresa notarului o cerere privind eliberarea certificatului de moștenitor

pentru toate bunurilor imobile menționate supra, ce aparțineau cu drept de proprietate tatălui său, Saveli Dobrioglo.

Or, prin răspunsul notarului din 1 iulie 2019, i s-a comunicat că bunurile imobile, casa individuală de locuit cu anexă și terenul de pământ adiacent, amplasate în s. Chirsova, r. Comrat, str. XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX.216, XXXXX.216.01, XXXXX.216.02, se consideră ca proprietate comună în devălmășie a soților Saveli Dobrioglo și Vasilisa Dobrioglo, prin urmare, nefiind proprietate privată a tatălui său, Saveli Dobrioglo.

Așadar, pentru realizarea dreptului său de acceptare a moștenirii ce s-a deschis după decesul lui Saveli Dobrioglo și dobândirea dreptului de proprietate asupra bunului moștenit ce aparține în exclusivitate în urma dreptului de proprietate privată lui Saveli Dobrioglo a considerat necesar de a fi recunoscut pe cale judiciară faptul ce are valoare juridică precum că bunurile imobile, casa individuală de locuit cu anexă și terenul de pământ adiacent, amplasate în s. Chirsova, r. Comrat, str. XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX.216, XXXXX.216.01, XXXXX.216.02 este proprietate privată a lui Saveli Dobrioglo.

A specificat că, faptul procurării casei individuale de locuit cu anexă și terenul de pământ adiacent, de către Saveli Dobrioglo, până la înregistrarea căsătoriei cu Vasilisa Dobrioglo, se confirmă prin aceea că casa individuală de locuit cu anexă amplasate în s. Chirsova, r. Comrat, str. XXXXX s-au construit de Saveli Dobrioglo în anul 1975, în momentul în care se afla în căsătorie cu mama sa, Ivanna Dobrioglo și au fost înregistrate în Registrul de evidență a gospodăriilor populației ținut de primărie.

În casa nominalizată, din momentul finisării construcției acesteia, locuia familia lor, părinții Saveli Dobrioglo, Ivanna Dobrioglo și copiii lor, iar din anul 1987, după decesul Ivannei Dobrioglo, Saveli Dobrioglo a locuit reclamantul cu membrii familiei sale. În componența indicată ei au locuit în perioada de timp între 1987-2018, până la decesul lui Saveli Dobrioglo, și în prezent în casa de locuit trăiește el și fiul lui.

Reclamantul a specificat că Vasilisa Dobrioglo cu care tatăl său, Saveli Dobrioglo a înregistrat căsătoria la 18 februarie 1989 niciodată nu a locuit în bunul imobil respectiv, nu a participat într-un careva mod la întreținerea și îngrijirea acesteia, ci totdeauna locuia la domiciliul ei, pe care îl deținea înainte de căsătorie.

Gheorghii Dobrioglo a solicitat constatarea faptului posesiei, folosinței și gestionării cu drept de proprietate a lui Saveli Dobrioglo asupra bunului imobil și anume asupra casei individuale de locuit cu anexă și terenul de pământ adiacent din r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX, nr. cadastrale XXXXX.216, XXXXX.216.01, XXXXX.216.02 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga s-a respins ca neîntemeiată acțiunea lui Gheorghii Dobrioglo împotriva Vasilisei Dobrioglo cu privire la constatarea faptului posesiei, folosinței și gestionării cu drept de proprietate a lui Saveli Dobrioglo asupra bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Invocând netemeinica hotărârii primei instanțe la 27 ianuarie 2021, Gheorghii Dobrioglo, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii din 22 ianuarie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cerințelor acțiunii.

Prin decizia din 7 aprilie 2021 a Curții de Apel Comrat s-a respins ca neîntemeiat apelul declarant de Gheorghe Dobrioglo, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov și s-a menținut hotărârea din 22 ianuarie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Dobrioglo împotriva Vasilisei Dobrioglo cu privire la constatarea faptului posesiei, folosinței și gestionării cu drept de proprietate a lui Saveli Dobrioglo asupra bunului imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, Colegiul a reținut că după decesul la data de XXXXX a lui Saveli Dobrioglo au rămas bunurile imobile, casa individuală de locuit cu anexă și terenul de pământ adiacent, amplasate în r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX, nr. cadastrale XXXXX.216, XXXXX.216.01, XXXXX.216.02 cât și terenurile de pământ cu destinație agricolă cu nr. cadastrale 9619133139, 9619312182, 9619312312, 9619322204, 9619317119.

Colegiul a învederat că la 15 iunie 2019, Gheorghe Dobrioglo a înaintat notarului public Svetlana Pometco cerere privind eliberarea certificatului de moștenitor asupra bunurilor ce aparțineau cu drept de proprietate tatălui său, Saveli Dobrioglo, or, conform răspunsului notarului din 1 iulie 2019, i s-a comunicat că bunurilor imobile: casa individuală de locuit cu anexă și terenul de pământ adiacent din r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX.216, XXXXX.216.01, XXXXX.216.02 se consideră ca proprietate comună în devălmășie a soților Saveli Dobrioglo și Vasilisa Dobrioglo și, prin urmare nu este proprietate privată a lui Saveli Dobrioglo.

Reținând prevederile art. 321 alin. (2) Cod civil, Colegiul a menționat că conform extrasului Primăriei s. Chirsova cu nr. 2558, pe contul personal nr. 705, din 3 martie 2003, din registrele de evidență a gospodăriilor, casa individuală de locuit amplasat în r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX, îi aparținea cu drept de proprietate lui Saveli Dobrioglo.

Mai mult, conform extrasului din registrul de evidență a gospodăriilor din 22 mai 2019 eliberat de Primăria s. Chirsova, este indicat că locuința amplasată în r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX s-a construit în anul 1975.

Ulterior, la data de 21 aprilie 2003 pe numele lui Saveli Dobrioglo s-a eliberat adeverința privind dreptul de proprietate asupra terenul de pământ adiacent, amplasat pe adresa r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX, înregistrat cu nr. cadastral XXXXX.216. În același timp în calitate de un act administrativ care a servit temei pentru eliberarea acestei adeverințe cu drept de proprietate asupra terenului de pământ adiacent (titlu), a servit decizia Primăriei s. Chirsova nr. 1 din 20 ianuarie 1992.

De altfel, conform extrasului din 22 mai 2003 din Registrul bunurilor imobile eliberat de IP „Agenția Servicii Publice”, Oficiului teritorial Comrat, la 30 mai 2003, după Saveli Dobrioglo s-a înregistrat dreptul de proprietate asupra locuinței în cauză cu anexă și asupra terenului de pământ adiacent amplasate în r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX, nr. cadastrale XXXXX.216, XXXXX.216.01, XXXXX.216.02.

Astfel, Colegiul a menționat că extrasele din registrul de evidență a gospodăriilor care au servit temei pentru înregistrarea după Saveli Dobrioglo în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra construcțiilor amplasate în r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX, doar reflectă informația ce se

conține în privința contului personal nr. 705 în registru de evidență a gospodăriilor ținut de Primăria s. Chirsova.

Reținând prevederile art. 371 Cod civil (în redacția până la modernizarea din 1 martie 2019), art. 20 alin. (1), 20 alin. (5) din Codul familiei, instanța de apel a învederat că chiar dacă bunul amplasat în r. Comrat, s. Chirsova, str. XXXXX a fost înregistrat doar după Saveli Dobrioglo, aceasta nu înseamnă că acest bun este proprietate privată a acestuia, întrucât, după cum s-a constatat anterior, înregistrarea dreptului de proprietate s-a realizat la data de 30 mai 2003, în perioada căsniciei cu Vasilisa Dobrioglo, respectiv acest bun este proprietatea comună în devălmășie a lui Saveli Dobrioglo și Vasilisa Dobrioglo.

La 26 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Gheorghe Dobrioglo, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 7 aprilie 2021 și a expedit-o participanților la proces la 14 mai 2021 (f.d. 170, Vol. I), astfel, recursul declarat la 26 mai 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 28 iulie 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 24 august 2021, notarul Svetlana Pometco a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gheorghe Dobrioglo, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Dobrioglo, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Gheorghii Dobrioglo, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghii Dobrioglo, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, împotriva deciziei din 7 aprilie 2021 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat